

अध्याय ३२

पृ. २२

अध्याय ३२

पृ. २२

ॐ
आध्यातीसरा ॥३॥

॥३॥

॥रासवी आध्या॥३॥

(2)

॥ श्रीरविकुल नुषणाय नमः ॥ तुम्ही संत श्रोते भाविका ॥ कवि मुद्गार लयी सुक
 ॥ श्रोता देवो निरुगां क ॥ वक्ता सोमकांत पाशुरे ॥ तुम्ही बोध समुद्रि की
 रत्ने पवित्रं ॥ की वैतल्य नभींची दिव्य नसुत्रं ॥ की वैराग्य वनिची सुमनेंची
 कीत्रं ॥ संतरूपें वि काशालि ॥ निश्चळ राम कृशास्त तपात्रं ॥ की ज्ञान भीन
 पी कृतिं श्रेत्रं ॥ की भजन द्येची सावर ॥ संतरूपें भरली हें ॥ जे भवदुःख
 ठे प्रभंजन ॥ अज्ञान तिसी रये ॥ जे कामगज विदार कपं व्या
 नन ॥ मळरवान नदहन जे ॥ की काम की ज ये ग्रंथ वैरागर ॥ साहित्य पर
 लेनि घति आधार ॥ हें तुम्ही अंगि कारा वारं वार ॥ कासया सि प्राथि वें ॥ ५ ॥
 शीतळ होये वंदु सं उळ ॥ कासिया सांगा वें वेळो वेळ ॥ मित्रास प्रकाश आ
 गळ सवळ ॥ पाठी कासया ह्यणा वें ॥ कमळ कोठी वासुवासवरा ॥ का

28

यासांगा वंभ्रमा ॥ राजहंसासद्यमुक्तवारा ॥ ऐसंविमर्थप्रार्थिवं ॥ ७ ॥ संता
सधरासनांशांति ॥ ऐसंवेदतोमंदप्रति ॥ प्रेमठासैवरीरीती ॥ सांगावंहंभी
नवल ॥ ८ ॥ ऐसेपंडिततुम्हीज्ञानसंपन्न ॥ करसुरसामकृपाश्रवणहं
सर्वदाक्षणतांडुषण ॥ वक्तव्यामिश्रगठता ॥ आसोपुर्वाध्याइंक्रशानी
श्रिति ॥ सांगितलीरावणांबीउत्पति ॥ कौशाभ्यादशरथआयोध्येप्रति
॥ नेउनिविधिनंस्त्रापीले ॥ ९ ॥ सुषुवरीभुषणआहुत ॥ आयोध्येप्रतिरा
जादशरथ ॥ ज्यावीपट्टराणीविद्यात ॥ कुशाळवहुंतकौशाभ्या ॥ ११ ॥ सुमि
त्रावैवैइस्वरूपवंत ॥ दोधीवरीरावदशरथ ॥ आणीक्रसातशतंप्रणीत ॥
नोगांगांसुंदर ॥ १२ ॥ ज्ञानब्रह्मकौशाभ्यासति ॥ सुमित्रावैवळसद्रक्ति
वैवैइतेक्रायत्यप्रहृति ॥ राजतमयुक्तसर्वदा ॥ १३ ॥ वैवळविवेकमूर्तिमंत

3.

॥ तो वीर अजपाळ सुतदशरथ ॥ जो परम योधारण पंडित ॥ धनुर्विद्यास
 र्वज्ञाणे ॥ १८ ॥ आंधारामाजी शड्डु ठतां ॥ तेशें वीबाण मारी अवचीता
 ॥ धन्य त्या वीहस्त कौशाळ्यता ॥ वीरदशरथा ऐसानसे ॥ १९ ॥ वरीपोटीं नाही
 पुत्रसंतान ॥ याका रघोराजे द्रुहिय मनं ॥ पुत्रे विण शुन्यसदन ॥ कोळति
 शास्त्रज्ञ पंडित ॥ २० ॥ शरीर व्यर्थ जण विण ॥ तारुण्ये विणयं च प्राण ॥ दये
 विण व्यर्थ ज्ञान ॥ ज्ञांति वांचुनि ॥ २१ ॥ संपति जैसी धर्म विण ॥ पंडिता
 वांचुनि सभा शुन्य ॥ कीर हणी विण व्यर्थ ज्ञान ॥ दीपे विण सदन जे विं ॥ २२ ॥ वे
 दांत ज्ञानां वांचुन ॥ कोरति वितति जैसी शुन्य ॥ किं सत्याचा वांचुनि धर्म ज्ञा
 न ॥ किं स्पे हे विण बंधु जैसा ॥ २३ ॥ वीजळें विण वापीचा ॥ की कुपें विण नगर
 देखा ॥ की नाशि का वीण मुखा ॥ जो भा जैसी नये वी २० ॥ वीजळें विण तरुव

२॥ क्रीनाप्रस्मरणं विष्णुमंदी ॥ तैसे पुत्रं विष्णुवंशपावित्र ॥ सर्वथाहीनके
 वी ॥ १॥ आसो राजा दशरथ ॥ संततिलागी वीताक्रांत ॥ सदावीपीनग
 हनहिंउत ॥ मीसमगयेवे क्ररुनि ॥ २॥ नावउत्तसीहासन ॥ नावउमान
 वातुर्यगयन ॥ बहंतक्रेलप्रयत्न ॥ परीसंतानन देवी ॥ ३॥ तोंदशरथं स्वप्र
 देखिलें ॥ दोघेपुत्रप्राप्यावधीले ॥ आलीकयेकेस्त्रीपेसीमारीलें ॥ आप
 राधेविष्णुतत्वता ॥ ४॥ गजबजातिउठीलादशरथ ॥ क्राणांसिनबोलेमो
 त्यवत ॥ वडीष्टहासितातलीता ॥ नमुनिस्वप्रसांगतसे ॥ ५॥ गुरुहणे
 वारेदृष्टस्वप्र ॥ तीनप्रापदं येइवधुन ॥ मगयावीप्रांतिक्ररुन ॥ दोघदुर
 वरावा ॥ ६॥ गुरुआज्ञेनेरगयेसि ॥ राजेंद्रनिघातातेदिवसी ॥ वासरमंती
 गलाआस्तासी ॥ परीप्रापदकोठेंनसांपडे ॥ ७॥ परिलाप्रयंतप्रयःकार

॥ ये कृता हि उच्यन्ते पवरा ॥ धनुष्यासिला उनिशरा ॥ शोधी क्रांता रते धवां ॥
 तां ये व्रासरो वरा वेतिरीं ॥ राजा गुप्तसैव स्यावरी ॥ कानाडि वोटो निने प्र
 वसरी ॥ कृती हैवे सां चला ॥ ३१ ॥ तों तेणो सां श्रावणा ॥ आला माये वायेंचे
 उन ॥ दिवसां बहुंत वाधीन उला ॥ सणा नरा शिंगिमन कुरी ॥ ३० ॥ दोषे वृद्धं
 खां दिवे उनि ॥ श्रावणा तीर्थे हीं उमे दिनि ॥ त्यासरो वरा वेतिरीं ये उनि ॥ उभा
 राहिलाना वेका ॥ ३१ ॥ तों ते वृद्धं सपारि श्रावणां ॥ आह्नां सकर विंडक
 पातां ॥ ऐकतां ऐसि पावचनां ॥ कावडि खालें ठेविली ॥ ३२ ॥ हातीं क मंडलु घे
 उन ॥ जीवणी प्रवेश ला श्रावणा ॥ दशरथे सां चला ऐकोन ॥ निवणियाण
 सोडिला ॥ ३३ ॥ सपसुवाण हृदइं बैसला ॥ हाती वाक मंडलु खालें पडिला
 ॥ हे हे भुमी वरी राविला ॥ प्राणा वा लिता श्रावणां वा ॥ ३४ ॥ सुणे को तां

८४

सभाग्यावावण॥ क्रीत आला नामस्मरण॥ हृदये निवाले संघुर्ण॥ के
ले पावन मजलागि॥ ७५॥ हे कृतां मनुष्या ये वचन॥ नृपजवळी आला
धांउन॥ तवं तो पडिलासे आवण॥ नामस्मरण क्रीत श्री॥ ७६॥ मग ह्यणे क
र्मा पाप क्री॥ ह्या पडली मज क्री॥ आवण सणे रायान क्री॥ खेद काहि
सर्वथा॥ ७७॥ मा श्री माये बापेंद्वहीन॥ त्यां स कर विंड क वान॥ मग मी
सांतेन प्राण॥ सत्य जाणार जेंद्रा॥ जे घेंद्वें अत्यंत पाही॥ त्यां चेशे वे
सी को न्ही नाहि॥ दशरथ गदिव॥ उद्वेगें॥ शांका कुळीत जाहाला॥ ७८॥ आ
वण ह्यणे दशरथा॥ उद्वेगें घांसीया जुनित त्वसा॥ मग हे सांगा विवात्ता
॥ नाही तरी जीवित्वा त्यागी ति॥ ७९॥ उद्वेगें तां आयो ध्या राणां॥ वृद्धे ह्यण
ति वारे आवणां॥ तवं तो न बोले श्री वचनं॥ काहिं के लीयां सर्वथा॥ ८०॥

(5)

कांरेश्रावणांनबोलसी॥उदकमागीतलेयेवढेनीशि॥स्रणोनसखपाको
 पलासी॥सीणालासीपाउसा॥६३॥उदयायन्तीमावढेमित्र॥बोधसांतेल
 मुना॥तिव्रतपेलरोहिणीवर॥तरीत्रोधप्रानुमात्रनयेतुतं॥६४॥जैसंगं
 गेवेनिर्मळजीवण॥तैसंश्रावणांतुस्रमन॥तान्हाकांरनबोलसीवच
 न॥गजाऐकोनिगहीवला॥६५॥माआमराजपुत्रबोलिला॥सां
 अक्षीतश्रावणमारीला॥तंतिहीदेहेधरणीवरीशत्रिला॥प्राणजा
 लेकासाविसा॥६६॥जाठयोनिश्रावणांवेमुणा॥दोघंआक्रंदतिदीनवदन
 ॥ऐसापुत्रहात्रिभुवन॥शोधीतांहिनसांपडे॥६७॥आहारेपुत्राश्रावणां॥
 वारेगलासिकीनिधानां॥आमुवेबालिलेप्राणानयनां॥वदनतुस्रंयेक
 दांदाविंकां॥६८॥यात्रहांउमंउपाआंत॥ऐसानाहिंपुण्यवंत॥जैसीलुसु

४

58

मी आणी वैकुंठनाथ ॥ तैसी भावितमातापीता ॥ उदा जोन वृरीमात्रुपीत्रु
 वचन ॥ जठो जठो त्याचें ब्रह्मज्ञान ॥ तो साहि शास्त्रें आत्रापठेन ॥ परंतु
 त्याचें दर्शन न होवें ॥ ७ ॥ त्याचें जपतप आनुष्ठान ॥ दान आध्यायन श्रव
 ण मनन ॥ कृष्ण वातुर्य वेदाग्रज्ञान ॥ जैसं भाषण मद्यपीपाचें ॥ ८ ॥ तेषां
 अभ्यासी त्याचौ सखी कृष्ण ॥ सा आव द्या बीजा आवि कृष्ण ॥ जयास
 मातापी त्याचा कंटाळा ॥ त्याचा उठाव न शिवाचें ॥ ९ ॥ मातापिता गुरु देव
 ताजाणा ॥ व्याही देव तें समसमान ॥ त्याची परमज्ञाता जाणा ॥ न मोडि वच
 न श्रेष्ठाचें ॥ १० ॥ ह्यगौ निपुत्र येव श्रावण ॥ आठउनतयाचे पुण ॥ दोघें पउ
 ती मुखी येउन ॥ जावया प्राण येव वटले ॥ ११ ॥ मज्ञा पदेति प्राण जातां
 ह्यपाति तुम्ही पुत्रपुत्र करीतां ॥ प्राण जाउं देतु साद शरणा ॥ आमुच्या ऐ

6

सा श्री तात्का ॥ १ ॥ मगति ही सो उलप्राण ॥ रायंति घां वे के ले दहन ॥ उ
 तर कार्य संपा दुत ॥ आयो ध्ये सि पा तला ॥ २ ॥ मत्तं त हर्ष मानि न्य प व र ॥
 म ज प्रा प जा ला तो वे व क व र ॥ या चा शायं त ही उ त्र ॥ हो कां म ज सी प्र
 का णी ॥ ३ ॥ आयो ध्ये सि ये उ नि द श र थ ॥ व शि ष्ठा सि सां गे त्र तां त ॥ पु टं हा
 द श व र्षे प र्यं त ॥ उ ष्ठा ष्ठ प डी ल रा ख व री ॥ ४ ॥ व्र दा पी न व र्षे व ळा हा क ॥
 अ त्यं त ति व्र त पे अ क्री धा न्य त्रु ण जी व न स क्री क ॥ ना हिं ति षं व्र ष्ठी व
 शि ॥ ५ ॥ गा इ ब्रा ह्म ण पी डी ले व हुं त ॥ दै त्य गुरु प र म का य र्थ वं त ॥ ते णं ज क
 द आ व र्षि ता व हुं त ॥ वृ ष्ठी ये व्रा ष्ठ हो उं ने हि ॥ ६ ॥ वृ ष्ठी जा ली या व री पु र्ण
 ॥ सु वी हो ति गौ ब्रा ह्म ण ॥ ते व री ति ल मा हां य ज ॥ सु र व रा सं पु र्ण वि क ते णं ॥
 ७ ॥ वृ ष प व र्द दै त्ये द्र शो र ॥ या सी सा हा क्री जा ला शु क ॥ वि ष य भा रा स ही

(68)

तत्राक्र॥ पुष्यवरी तदैत्यांसी॥ ६१॥ बुद्धं तदिवस जालासंग्राम॥ परीशुक्रवप
दीपुर्वा परम॥ मेघवर्षो नैदी आधम॥ शक्रची ताक्रांत जालाये॥ ६२॥ वज्र
धरासी ह्यणे ब्रह्मसूत॥ आयोध्मे चाराजाद शरथ॥ तो प्रतापार्करणा पंति
त॥ जीविले दैत्य सदा मात्रे॥ ६३॥ मग मातुळी आणी रथा॥ मुळ पाठ विले द
शरथा॥ मातुळी सांगे समुळे वान्तो॥ आना दृष्टी नारणे॥ ६४॥ ऐकोनि दैत्य
प्रसाय आहुत॥ तात्काळ रथी वेसताद शरथ॥ तो व्रैवै इरायास प्रीये अ
त्यंत॥ काये वोलत ते धवां॥ ६५॥ मी समागमें येइ न॥ संग्राम तुम वाविले दि
न॥ राजा ह्यणे तुं सकुमार पुणे॥ पुष्य वंदन ते स्त्रांनी॥ ६६॥ येरी ह्यणे तुम्ही
जवळी आसतां॥ मज भयेना हिं सर्वथा॥ ऐसे तिवे वोल ऐकतां॥ घेतली र
था वरी ते सणी॥ ६७॥ नीगाळ मार्गे तये वेळी॥ घेउनि जात वपळ मातुळी॥ दे

(४)

वरैसावेरामंडळी॥ मथ आकस्मात्तउतरीला॥ ६८॥ वैकुंठीतुनिवैनतासु
 त॥ क्षीमाधीतरींततरे आकस्मात्त॥ तैसावीसाजादशरथ॥ सुरसमुदायांतउ
 तरला॥ ६९॥ आजपुत्रदेखाविपाव्रशाशन॥ देताजालाक्षेमाळिंगवा॥ ह्जार
 थेंधनुष्यवढउन॥ उभाठाबुलायुधासी॥ ७०॥ बाणापाठिं बाण सोडित॥ जैसे
 शहामागंशहयेत॥ कीमेवधाभावतेता॥ शरसोडित तैस्यारीति॥ ७१॥ जैसेमे
 घाबाहिरनिवडुनि॥ नीघतिव्रजांतसाहामिनि॥ तैसबाणतुणीरांतुनी॥
 निवडुनिवाढीतदशरथ॥ ७२॥ दैत्यांभीसोरं आकस्मात्त॥ गगनिंसबति
 आसंख्यात॥ जैसेदृशावहोनिपक्षीउउत॥ प्रभातकाळीयेव्रदांवी॥ ७३॥
 माघारलेदैत्यभारतेव्हां॥ तांपुढंआलादृषव्वा॥ कायस्यवृद्धायुधमावा
 नानांप्रकारंदाविति॥ ७४॥ पसीदशरथमाहाराजसमर्थ॥ व्रपटविद्यानचले

११

येषां ॥ जैसें मुखविं वागजातसमस्त ॥ उच्छेदीयं पितये त्रे वी शब्दं ॥ ७५ ॥ जैसे
 मंत्रवादि माहामति ॥ या पुढं मुतये शान्वा लति ॥ तैस्याद शरथा पुढं युध
 गति ॥ वृदान्वा लति तथा ॥ ७६ ॥ देवो निदं शरथा प्र तापने वृं ॥ वीर
 थजाता वृषप व ॥ पादि दे उ निते व वां ॥ निदा ताजाता सवेगं ॥ ७७ ॥ द्युतं सी वी
 लवै श्वान्नरा ॥ तैसा क्रोधा य मान जाता युक् ॥ रथी वै सो नि पां शरा ॥ सोडिता जा
 ल प्र तापे ॥ ७८ ॥ ज्यात वे द श्रुते प्र वसरी ॥ सोडिता जाता देवां वरी ॥ आयो ध्या
 धी श्रो सं उ क्री ॥ जब द श्रु ये प्रे री ता ॥ शुक्र वाता स्र प्रे री त्वरी त ॥ ये रं आ उ
 यात ले पर्वता ॥ वात क्रां डिता समस्त ॥ तं दै त्य गुर नं दे खिले ॥ ७९ ॥ प्र ग सो डिले वा
 ता स्र ॥ पर्वत प्रो डिले स मग्र ॥ मगद शरथे सं सो डिले मा दे श्वरा ॥ दे खो नि व जा स्र
 विसले ॥ ८० ॥ शुक्र पर म क्रोधा य मान ॥ क्राडिता ये क्क नि र्वा ण वा ण ॥ र था व्वा आं

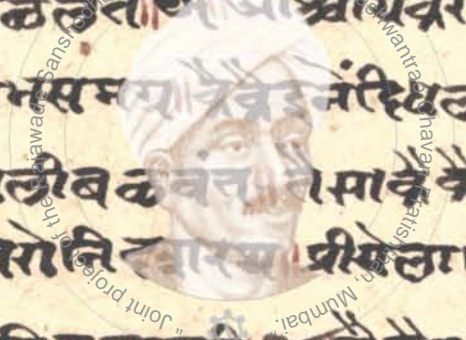

४

खण्डे दुना ॥ साविता जालाते धवां ॥ ३ ॥ आं वळे दितां आ व्रस्मात् ॥ वालें पडा
 वा जेंद वार थ ॥ वै वै इ हे वो नि धां वत ॥ घालो नि हा त आव धारी ॥ ४ ॥ पर्वता
 क्रार थ थोरा ॥ हं डा वी भार घेत ला समग्र ॥ वीर श्री रंगें न्य पवर ॥ समा वार
 नेणे तो ॥ ५ ॥ द वार थें सो डि ला नि वी ण बा णा ॥ सो डि ला व्र वि वा स्यें द न ॥ अ
 श्वा सा हि त कु ट व्रे व रु न ॥ र णा मं उ ढी पा डि ला ॥ ६ ॥ विर थ जाला शुक्र ॥ द
 वार थें व्रा दी ला दि व्य सु व रा ॥ र णा पा वें छे दि न पें शी र ॥ का प ट्य सु गु रा
 सा हि त ॥ ७ ॥ मा गु ति वि वा री आ ज नं द न ॥ शु क्र तो के व च ब्रा ह्म णा ॥ या वा
 र शो नि यां प्रा णा ॥ मु गु ट सा त्र छे दा वा ॥ ८ ॥ नी मी ध्य न ला ग तां गे ला बा णा ॥ मु
 गु ट त ढी पा डि ला छे उ ना ॥ भ या भी त भृ गु नं द न ॥ प ढ ता जाला ते ध वां ॥ ९ ॥
 दे व व्री ति ज य ज य का र ॥ प ढो ल पा ले दै स भा र ॥ तै सा मा हां बा णा सु ट तां स

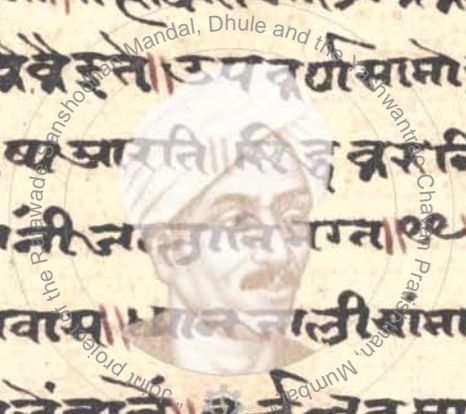
84

मग्नं सुसुते अंबरीं ॥ १ ॥ भाषं क्रो दं डस घात लीगवसतिं ॥ तुणीरठे विला
 आवरण घालोनि ॥ जैसा कुंडामा जी है दी व्य प्रतिं ॥ आला दे लाया ही
 क्रं १० ॥ दशरथ पाहे सावधान ॥ तों वै वै इने हास्त घालोनि जाण ॥ धरी ला आ
 से तो स्पंदन ॥ वर्तमान वळलेते ॥ १ ॥ आश्री ये वरी न्य पवर ॥ इंद्रादि पाहाति सु
 रवर ॥ आह्यां सजये ला भस मग्न ॥ वै वै इने दिखला ॥ २ ॥ जैसें घर पडतां आ
 क्स्मात ॥ निज बळें उबली बळ वंत ॥ ते सा वै वै इनें आजीरथ ॥ सावरी ला
 रणां गणी ॥ ३ ॥ खालें उतरोनि दारय ॥ प्रीय लामि आळंगीत ॥ सुणो दोन वर
 प्रभों लरीत ॥ जे कां आपो शित आसाति ॥ ४ ॥ वै वै इ आ नंद लीयो र ॥ सुणो मीमा
 गेन जे व्हां वरा ॥ ते व्हां सजया वासा वारा ॥ सुणो न भाष घेतली ॥ ५ ॥ माहं
 पुधी जये पुणी ॥ वै वै इ सी याव पा काये दारणा ॥ काये हो ते तिस वर दान ते वी

९

कारणाएँ क्रापा ॥ १५ ॥ पीतुष्टही वै वै इष्यासतां ॥ येन तापसी आला अ व की
 तां ॥ तथासि प्रार्थुनिपां माता ॥ गहविति जाली वै वै इ वी ॥ १६ ॥ ऋषि वै सला आ
 नुष्टानातं ॥ माता निरोपी वै वै इ तो ॥ उपवर्ण सामो ग्रीला गेलु येथं ॥ सिद्ध कर
 नी दे इ जे ॥ १७ ॥ धुपही पपुषा आरति ॥ सिद्ध कर नि दे त ऋषि प्रति ॥ येर प्राणा
 गम वरु ति नी श्रिति ॥ ध्यानी जालु नि गत ॥ १८ ॥ त वं वै वै इ नें घे उ नि मै स
 ॥ लगविली ऋषि वीया मु वाय ॥ ध्यान जाली सा मा हां पुरुषा ॥ सुख वरु रं पु सी त
 से ॥ १९ ॥ तां हास्ता सला गलें काळ ॥ वै तुत्व कु मारी चें वळ लें ॥ ऋषि नें श्रा
 पी लें ते वी वेळे ॥ वदन काळें तु सं हो कां ॥ २० ॥ तु ज वरी आये शये इ ल प्र वं
 उ ॥ जगांत हो इ ल काळें तां उ ॥ पुत्र हेष ऋषी सी उ दं उ ॥ न स ते वी व उ दा
 वी सी ॥ २१ ॥ माते नें स मा चार ऐ को न ॥ वे गंधरी ऋषि वे वरण ॥ स्वाप्ती वै

८

9A

वै इवाक अज्ञान ॥ नेणो निवृमहे चडिले ॥ १ ॥ काहिं घ्रावे वरदान ॥ मग ३
 षिष्ठ पाबु हो ३ न ॥ स्रवो हे पती ला गुणा ॥ जये दे इ लमा हां रंणी ॥ ४ ॥ मज
 पुजा सा मो ग्री दि धली समस्त ॥ तरी हा हस्त हो इ ल ये श वंत ॥ पा वर दें या स
 म इं आ द्रु त ॥ जये प्रा स वै वै इ तें ॥ ५ ॥ आ सा इं द्र आ वं पी वृ ह स्प ति ॥ ये त्रा द श
 र षा वं वा णी ति ॥ व स्रं लु ष णं आ प्र स ति ॥ दे ता ज ला रा भा तें ॥ ६ ॥ व स्रं आ
 न र णं आ द्रु तें ॥ दि व्वा म णिं दि ध ला वै इ तें ॥ य री णं घा त ला वे णी तें ॥ पर
 म प्र का श वं त ज्यो ॥ ७ ॥ तो दे वा य म वा ल व द न ॥ ग या सि का ये आ हे पु त्र सं तान
 ॥ द श र ष ह्म णे पु त्र व द न ॥ ना हि दे वी ले आ द्या पी म्यां ॥ ८ ॥ सुर गुरु ह्म णे रा या
 व री ष्ठा ॥ त्री लु व न प ती ये इ ल तु म्नी या पो रा ॥ आ वं ध्या न ला ग ले नी ल कं रा ॥ स
 न का दि कां भ क्तां सि ॥ ९ ॥ जो मा या च क्त्र वा क व ॥ अ नं त ब्र ह्मं आ वा ना य क ॥

जो कमठो द्रवा-नायक॥ तो पुत्र देवतुम्हाया॥ जो वेदशास्त्रां-काजी व्हा
 १॥ जो आदिमाये वानिजवर॥ पुण्या पुरुष आणोवर॥ तुम्हा पुत्र होइल तो
 १॥ विभांडिका चा पुत्र श्रेंगरुषि॥ हरणीग प्रसंभूत ते जो गडि॥ त्या सी आणा
 वं नानां सायासि॥ पुत्र इष्टीका वसा॥ १॥ शसनाहिं मनुष्यदर्शन॥ देरवीले
 नाहिं स्त्रीयां वेंवदन॥ त्यास ग्राह्य विषयभातुन॥ करणी गायन आणावा॥ १॥
 शक्रदेइल देवलुनां॥ सायाठ वा व्यातयावनां॥ रंभा उर्वसी शुभाननां॥ यां
 व्यागायनां मदनभुले॥ १॥ दशरथे इंद्रगुरु वी आजां॥ घेउनि आला आये
 ध्याभुवनां॥ आनंदजाला सकळ जनां॥ प्रज-पट्टी जाहाली॥ १॥ आसंभा
 व्यतीवली आवनि॥ दुष्काळ गेला मुंबी हुति॥ जैसिं विष्णुं सहस्रनामं कर
 नि॥ माहापापें संहारनि॥ १॥ इवडे विष्णाराळस्तदां॥ अल्लुरी किंकिणी उपां

108

ग॥ देवांगणां च उनि उपभाग॥ वनांसगे लिया सत्वरा॥ ११॥ विभांति वक्रुषित
पोधन॥ निय उशः कालिं उठोन॥ कुरा वया आनुष्ठान॥ ज्या ष्टह वितिग प्रती
जाये॥ १२॥ भागं आश्रमी ये कला पुत्रा॥ उं वबां धो निरांगो पुर॥ त्या वरी श्रुति
तो परम वत्तु॥ वेरा ध्ययन करीत सा॥ १३॥ गा जव्या श्रमा व जे वहुंत॥ देवतां
होये तो भयाभीत॥ ह्यणो वि उं वस्तु क बांधां नि सत्य॥ त्या वरी स त वै स वि
ल॥ १४॥ दिभां ति वक्र आनुष्ठान कर न वां प्र हरां ये त परत्तान॥ परम जानं
दें पुत्र देखोन॥ आध्यायन सं गे त या॥ १५॥ ज्या ही वेद पुत्रोद्गत॥ सकळ श
स्त्री पारंगत॥ याग विधि ज्या समस्त॥ करत कामळ तयाते॥ १६॥ आसो विभां
ति क गेला स्नानां॥ तो समये पा होनि देवांगणां॥ वेगी पात त्या तया वनां॥ स
र्वसंपाति ये उनी॥ १७॥ वरी वैसला क्रुषी नंदन॥ तं वंति हीं आरंभी लें गाय

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com